

BLIZU JE, NA VRATIMA!

33. nedjelja kroz godinu, B

Svi mi koji smo išli u školu ili studirali znademo vrlo dobro kako vrijeme ispita uvijek dođe i prebrzo i iznenadno. Sjećamo se kako su nam se u tome smislu profesori prijetili. I doista, dok bismo ljenčarili i početak učenja odgađali za sutra, negdje je u podsvijesti uvijek bila tjeskoba kako se ipak približava onaj strašni dan. Slično su i neki kršćani godine 1000. u tjeskobi i fatalizmu iščekivali konac svijeta, u ozračju onog himna: „U dan onaj, u dan gnjeva ognjem sav će svijet da sijeva“. Otkud toliki strah i tjeskoba u iščekivanju „sudnjega dana“?

Međutim, današnjom svojom izjavom „Blizu je, na vratima“ Isus nas nipošto ne želi plašiti niti napunjeti tjeskobom. Naprotiv. Isus je u svome propovijedanju naglašavao upravo to da je Kraljevstvo Božje blizu, da je tu, među nama. Isus želi naglasiti ljepotu Kraljevstva koje dolazi. Naime, dok su Židovi iščekivali ovozemno židovsko kraljevstvo, Isus uporno naučava kako se najvažnije promjene događaju u čovjeku, u njegovu srcu. I to se kraljevstvo odmah počinje događati u čovjeku čim povjeruje evanđelju.

Te Isusove riječi mogu biti „na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu“ (Lk 2,34). Ovisi. Na propast čovjeku koji neprestano odgađa dan svoga obraćenja, koji neprestano misli da ima vremena poraditi na tome da u njegovu životu zaživi Božje kraljevstvo, za čovjeka koji uvijek u sebi govori kako ima vremena. Takvima Isus poručuje da će doći „kao kradljivac“. Naprotiv, te su Isusove riječi na uzdignuće svakome tko ih čuje, prihvati i nastoji u život provesti. Naime, nauk Crkve je tu jasan. Po krštenju smo već u pravom i potpunom smislu sinovi i kćeri Božji. Po sakramentima inicijacije, tj. po krstu, potvrdi i euharistiji već smo dionici božanske naravi Isusa Krista. Kao članovi Crkve mi smo već sada dio Kristova tjela. Po opredjeljenosti za Krista mi smo već loze na njemu koji je trs. Po Božjem nedokučivom naumu, mi smo već sada dionici neba. Jer tko ljubi, upoznao je Boga, njegovo je cijelo nebo. Doista, nismo ni svjesni koliko se krećemo u nebeskim stvarima, kako u Bogu živimo, mičemo se i jesmo, baš kao što Pismo veli: „Blizu ti je riječ“, Kraljevstvo je Božje u nama.

Gdje da stavimo sebe? Sigurno je da je moja nevolja i da je nevolja mnogih od nas jednostavno u tome što u dostatnoj mjeri nismo svjesni svoga odabranja niti darova kojih smo baštinici. Nevolja je naša u tome što ne želimo razumjeti da je evanđeoska ponuda poziv na radost, na puninu života, da nam se ništa ne želi uskraćivati niti uzeti. Još nismo dovoljno srcem prihvatili da je ono čemu smo povjerovali ono „blago zakopano u njivi“ koje smo pronašli i za koje se isplati sve uložiti, da je Isusov put onaj dragocjeni biser kojeg smo konačno pronašli. Onome tko se svim srcem uputi za Isusom tek se čini da nešto gubi, a zapravo dobiva neusporedivo više. To je ona radost kraljevstva, to je ono ushićenje da su nam „imena zapisana u nebu“.

Zato se i radujemo da je Gospodin s nama, da je blizu konačna proslava. To je ona radost koju je još apostolska Crkva izražavala usklikom: „Dođi, Gospodine Isuse!“

Zvonko Pažin